

Trávit volný čas v přírodě není pro člověka v moderní a postmoderní době nic neobvyklého. Lidé se s posunem od feudalismu přírodě vzdálili, pro většinu přestala být práce svázaná s pobytem na polích a v lese. Romantismus pak zdůraznil emocionální prožívání spojené s pobytem v přírodě. Městský člověk se do ní utíká, aby se zde věnoval činnostem, které vyvažují jeho každodennost a pomáhají mu regenerovat síly ztracené v pracovním procesu. Ve všech zemích západního civilizačního okruhu je běžné provozovat v přírodě řadu sportů různé náročnosti nebo v ní pouze relaxovat.

Ale pouze v České republice se jako volno časová aktivita vyvinul a ujal tramping. O víkendech se lidé převlékají do úborů sestávajících z prvků připomínajících Indiány, kovboje, zlatokopy a vojáky všech armád světa a vyjíždějí na chaty, ale častěji se vydávají tábořit do volné přírody. Rozdělávají ohně třením dřev, říkají si přezdívkami, jedí konzervy, soutěží, hrají na kytary, či se jen tak toulají a zcela naivně se přátelí se všemi podobnými jedinci. V neděli doma odloží převlek i přezdívku a umytí a osvěžení se opět vydají do práce. Jejich počínání má za více než pětadesát let existence trampingu obrovské množství podob, zároveň ale i svá přísná pravidla.

Ve všech, kteří byli trampingem v uplynulém století zasaženi, zůstávají vzpomínky na víkendový ideální svět, ve kterém nejvyššími hodnotami byly přátelství a láska k přírodě, kde se všichni vzájemně utvrzovali ve svém idealismu a nechuti vyrovnávat se s kompromisy běžného života. Svět, ze kterého čerpali energii pro všední dny i zásadní ovlivnění pro svůj životní styl.